

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr.Keserű Ákos ügyvéd által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt alperes ellen kártérítés megfizetése iránt a Zala Megyei Bíróság előtt 4.P.22.455/2005. szám alatt megindított és másodfokon a Győri Ítéltábla Pf.II.20.403/2006/19. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen az alperes által 31. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

i t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott részét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 186.900 (Egyszáznyolcvanhatezer-kilencszáz) forint felülvizsgálati illetéket.

I n d o k o l á s

A jogerős ítéletben megállapított tényállás szerint a felperes 2004. augusztus 5-én K-n a Cs. úton a H. út irányába közlekedett a Mercedes gyártmányú személygépkocsijával. Az út melletti benzinkúthoz vezető leágazásnál a benzinkúthoz jobbra lekanyarodást biztosító forgalmi sáv egyenesen folytatódó szakaszán saját hibájából összeütközött a benzinkúthoz balra nagyívben kanyarodni kívánó T.K. vezette Peugeot személygépkocsival, amelynek a felelősségbiztosítója az alperes. T.K. a balra kanyarodást azt követően kezdte meg, hogy a vele szemben, az egyenes továbbhaladást biztosító forgalmi sávban haladó tehergépjármű vezetője az elsőbbségi jogáról lemondott.

A felperes a keresetében a Ptk. 346. §-ának (1) bekezdése szerint alkalmazandó Ptk. 339. §-ának (1) bekezdése alapján a Mercedes gépjármű javításával felmerült kárának megtérítését igényelte. Álláspontja az volt, hogy a baleset bekövetkezéséért kizárólag T.K. felelős, mert nem biztosított számára, mint egyenesen továbbhaladó gépjármű részére elsőbbséget a KRESZ előírásainak megfelelően.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Azzal védekezett, hogy a felperes T.K-t megtévesztve a jobbra kanyarodó sávban a jobbra kanyarodás helyett egyenesen folytatta útját.

Az elsőfokú bíróság a kiegészített ítéletével a keresetet elutasította. Azt állapította meg, hogy a baleset kizárólag a felperes szabályszegésére vezethető vissza, illetőleg a felperes nem tudta bizonyítani, hogy a baleset elkerülése érdekében úgy járt el, ahogyan az az általában elvárható és közrehatása hiányát sem tudta igazolni. T.K-nak pedig az útját keresztező elsőbbségre igényt tartó gépjárműre számítania nem kellett.

A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet részben megváltoztatta és kötelezte az alperest 3.115.237 forint és ennek a 2004. augusztus 6. napjától járó törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetésére, és a felperes perköltségben való marasztalását mellőzte. A másodfokú bíróság a lefolytatott részbizonyítás keretében a baleset mechanizmusának tisztázása érdekében igazságügyi gépjármű szakértői véleményt szerzett be és ennek alapján azt állapította meg, hogy a kanyarodás megkezdésekor kellő körütekintés mellett T.K-nak észlelnie kellett volna a felperes által vezetett Mercedes gépjármű közeledését és a gépjármű lefékezéséhez, a balra kanyarodás megszakításához elegendő idő állt rendelkezésre. A felperes is szabályt szegett azonban, mert a kötelező haladási irányt jelző útburkolati jel ellenére egyenesen haladt tovább. Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság a felperes és T.K. közrehatásának mértékét 50-50%-os arányban állapította meg és kármegosztást alkalmazva kötelezte az alperest 3.115.237 forint és késedelmi kamata megfizetésére a gépjármű üzemeltetőjének kötelező felelősségbiztosításáról szóló 190/2004. (VI.8.) Korm. rendelet 8. §-ának (1) bekezdése alapján.

A jogerős ítélet ellen az alperes felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, amelyben a kereset teljes mértékben való elutasítását és ennek megfelelően a perköltség viselésére vonatkozó rendelkezés módosítását kérte. Jogi álláspontja szerint téves volt a felperes magatartásának megítélése a Ptk. 339. §-a alapján, a baleset bekövetkezéséhez ugyanis a felperes felróható magatartása, a kötelező haladási iránytól való eltérése vezetett. Figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság BH 1981.440. számú eseti döntésében foglaltakra a biztosítottnak az elvárható gondosság mellett, illetőleg a bizalmi elv alapján sem kellett számítania a vele szemben, a külső forgalmi sávban egyenesen továbbhaladó gépjárműre. A felperes szegte meg a KRESZ 18. §-ának (1) bekezdése c) pontjában foglaltakat, ezért a kármegosztásra nincs alap. Nem tett eleget a másodfokú bíróság továbbá a Pp. 3. §-ának (6) bekezdésében előírtaknak, mert nem adott lehetőséget az alperesnek arra, hogy a 2007. október 24-i tárgyaláson szóban előadott szakvélemény-kiegészítést megismerje, illetőleg arra nyilatkozatokat tegyen.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Pp. 270. §-ának (2) bekezdése és 275. §-ának (2) bekezdése alapján a Legfelsőbb Bíróság azt vizsgálta, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálattal támadott részében a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból jogszabálysértő-e.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A jogerős ítélet indokolása helyesen tartalmazza, hogy a Ptk. 346. §-ának (1) bekezdése szerint a kárt okozó személyek viszonyában a felelősség általános szabályait kell alkalmazni. Felróhatóságuk megállapítása érdekében a bíróság a szükséges bizonyítást lefolytatta és az aggálytalan igazságügyi gépjármű szakértői vélemény alapján megalapozottan állapította meg, hogy a baleset bekövetkezésében a felperes egyenes továbbhaladása is közrehatott, illetőleg kellő körültekinvés mellett az összeütközés T.K. által is elkerülhető lett volna. Helyes az a megállapítás is, hogy a KRESZ 31. §-a (5) bekezdésének c) pontja értelmében a balra kanyarodó jármű vezetőjének fokozott óvatossággal és elővigyázatossággal kell eljárnia, figyelembe véve azt is, hogy a teherautó vezetőjének az elsőbbségi jogról való lemondása a mellette haladó járművekre nem hat ki. A felülvizsgálati kérelemben hivatkozott bírósági határozatban foglaltakkal a jogerős ítélet indokolása nem ellentétes. A bíróság az igazságügyi szakértői vélemény alapján éppen azt vizsgálta, hogy kellő figyelem és körültekinvés mellett a baleset T.K. részéről elkerülhető volt-e. Miután az igazságügyi szakértői vélemény ezt támasztotta alá, megalapozottan jutott arra a következtetésre a bíróság a jogerős ítéletben, hogy a baleset elkerülhető lett volna, ha a gépjárművezetők bármelyike a rá vonatkozó közlekedési szabályt betartja és ennek megfelelt az 50-50%-os kármegosztás is. Az alperes a 2007. október 24-i tárgyaláson szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg. A szakértői véleményt megkapta, erre vonatkozó észrevételeit megtette és a szakértőnek az észrevételekkel kapcsolatos nyilatkozatát is átvette. A szakértő a tárgyaláson az alperes észrevételeinek ismeretében nem tett az érdemi elbírálásra kiható, az írásban előterjesztett véleményétől eltérő megállapítást. Mindezeket figyelembevéve az alperes a felülvizsgálati kérelemben az eljárási szabálysértésre tévesen hivatkozik.

Mindezekre tekintettel a keresetnek részben helyt adó jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból nem jogszabálysértő, ezért azt a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül meghozott határozatával a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta. A felperesnek a felülvizsgálati eljárásban költsége nem merült fel, ezért erről rendelkezni nem kellett; a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illeték viseléséről a Legfelsőbb Bíróság a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (2) bekezdése alapján rendelkezett.

Budapest, 2008. szeptember 18.

Dr. Havasi Péter s.k. a tanács elnöke, Dr. Udvary Katalin s.k.
előadó bíró, Dr. Besenyeiné dr. Varga Katalin s.k. bíró